

Nr 177.

Av herr **Holstenson m. fl.**, om ändrade grunder för statsbidrag enligt kungörelsen om vissa åtgärder mot tuberkulos hos nötkreatur.

Jämlikt 16 § första stycket i Kungl. Maj:ts kungörelse den 30 juni 1934 om vissa åtgärder mot tuberkulos hos nötkreatur kan djurägare, som anslutit sig till det i kungörelsen omförmälda bekämpandet av tuberkulos, erhålla viss ersättning för kroppar av djur, som blivit nedslaktade på grund av tuberkulos i smittfarlig form. Bidraget uppgår till en fjärdedel av djurkroppens värde, dock högst 50 kronor eller, om djuret helt kasseras 25 kronor. Under vissa förutsättningar beträffande ladugårdens inrättande samt beträffande nyförvärv av djur kan bidraget uppgå till hälften av djurkroppens värde, dock högst 75 kronor eller vid totalkassation 50 kronor.

På senaste tiden har genom upprepade meddelanden i pressen uppmärksamheten fästs å de vådor för människorna, som tuberkulosen hos nötkreaturen innebär. Sålunda har bl. a. meddelats, att i en och samma ort ett flertal människor smittats av tuberkulos från nötkreatur. Under sådana förhållanden böra statsmakterna låta sig angeläget vara, att vidtaga alldeles särskilda åtgärder till tuberkulosens bekämpande. Visserligen har mycket i detta hänseende redan gjorts, såväl genom de åtgärder, som angivas i ovan omförmälda kungörelse, som de, vilka avhandlas i andra författningar. Emellertid synes det mig som om åtskilligt fortfarande står att vinna, om möjligheten att erhålla statsbidrag enligt ovannämnda kungörelse vidgas och bidragsbeloppet höjes. Enligt mitt förmenande bör detta bidrag utgå för alla djur, som nedslaktas på grund av tuberkulos, oavsett om den för tillfället är smittfarlig eller ej. Vidare bör bidragsbeloppet höjas med minst 50 %.

I anslutning till ovanstående hemställes,

att riksdagen för sin del måtte besluta dels att sådant bidrag, som omförmäles i 16 § av Kungl. Maj:ts kungörelse den 30 juni 1934 om vissa åtgärder mot tuberkulos hos nötkreatur, må utgå även för djur, som nedslaktas på grund av tuberkulos, som icke för tillfället är av smittfarlig form, och dels att den ersättning, som enligt denna paragraf kan lämnas, skall utgå med 50 % högre belopp än för närvarande är fallet.

Stockholm den 23 januari 1937.

Allan Holstenson.

K. I. Sköldén.

John Gustavson.

